

На сл. 14.4 приказани су дупликати типа MT (серије MT) као најчешћи у Библији. Затим је урађена допунска анализа матрица $K\{T\}$ и $P\{T\}$. Свака серија пронађених дупликата била је спојена у једно "поглавље-покољење", после чега је поново израчунат пар матрица $K\{T\}$ и $P\{T\}$. Испоставило се да се те нове матрице (после идентификације дупликата) суштински разликују од претходних и практично идеално задовољавају принцип пригушења фреквенција. Посебно, нису нађени никакви нови дупликати. Применом наше методе на пуну матрицу $K\{T\}$ димензије 218×218 (тј. за целу Библију, подељену на 218 "поглавља-покољења") показују се нарушавања исправности хронолошког уређења у традиционалном (канонском) распореду "поглавља-покољења". Испоставило се, да би низ "поглавља" 1-218 постао хронолошки и статистички непротивречан, треба на одређени начин измешати "главе" 1-191 (Стари завет) и "главе" 192-218 (Нови завет), убацивши ове две групе текстова једну у другу, слично томе кад једни у друге улазе зуби два чешља. Појединости тог премештања овде изостављамо због обимности материјала. Саопштићемо међутим крајњи резултат. Испоставља се да после таквог "уређујућег премештања" обе матрице $K\{T\}$ и $P\{T\}$ постају практично идеално пригушујуће (наравно, уз услов претходне идентификације већ пронађених статистичких дупликата). Специјално, нови графици $K_{sr}(T)$ и $P_{sr}(T)$ постају монотоно опадајући.

Илуструјмо "ефекат мешања" на примеру књиге Апокалипсе (Откривење Јованово), која у традиционалном уређењу заузима последње место канона (бр. 218 у нашој нумерацији "поглавља"). Кад би традиционално место ове књиге било исправно, њен график-стубац $K(T, 218)$ (тј. за $T_0=218$) требало би да има изглед приказан на сл. 14.5 - доњи график. Али реални график фреквенција за Апокалипсу је фрапантан: његов максимум уопште не долази на "главе" блиске $T_0=218$, већ на "главе" 70-80 за $K(T, 218)$ и на "главе" 74-77 и 171-179 за график $P(T, 218)$ (сл. 14.5).

Максимум оба графика долази на књиге Старог завета, које од Апокалипсе традиција раздваја стотинама година. После наше операције "мешања", књига Апокалипсе долази упоредо са старозаветним пророчанствима и "поглављима" 69-75. Посебно, Откривење Јованово долази у исту групу са Даниловим пророчанством, што се неочекивано поклапа са познатим гледиштем по коме је Данилово пророчанство - "апокалипса, у многоме слична новозаветној" [100, стр. 136]. Уосталом, неопходна премештања која смо пронашли тичу се малог броја "поглавља". Тако на пример од 170 "поглавља" које чине књиге од Постања до Јестире, само 20 нарушавају тачност релативног распореда. Другим речима, то значи да се 88% "поглавља" (у канону) налазе у исправном релативном (статистичком) редоследу кад се разбију на групе наведене на сл. 14.4. За сваку од њих усредњени графици фреквенција су блиски идеалним.